

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1295/2022
30.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1389/22 од 15.11.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1389/22 од 15.11.2022. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 66. став 2. и члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу 1К.бр.224/2021 од 21.06.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 12.03.2021. године до 16.03.2021. године, а која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом оштећени ББ је са својим имовинскоправним захтевом упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од

15.000,00 динара, те да накнади трошкове кривичног поступка чију висину ће суд одредити посебним решењем, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Гавриловића, па је преиначена пресуда Основног суда у Вршцу 1К.бр.224/2021 од 21.06.2022. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одредио је да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а уколико дође до опозива условне осуде окривљеном ће се у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору од 12.03.2021. године до 16.03.2021. године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Гавриловића одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.1389/22 од 15.11.2022. године само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди повреду закона од стране Апелационог суда у Београду у пресуди Кж1 887/22 од 04.10.2022. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА - адвокату Дарку Гавриловићу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ у корист окривљеног АА. Ово са разлога јер је другостепени суд одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном побијаном другостепеном пресудом повредио одредбе члана 66. став 2. КЗ у вези члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ.

Наиме, одредбом члана 323. став 3. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године), који је важио у време извршења предметног кривичног дела дана 12.03.2021. године и време пресуђења, предвиђено је да ће се учинилац кривичног дела

напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ казнити затвором од три до десет година.

Одредбом члана 66. став 2. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) прописано је да се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од осам година или тежа казна не може изрећи условна осуда.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА пресудом Основног суда у Вршцу 1К.бр.224/2021 од 21.06.2022. године оглашен кривим због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ које је извршено дана 12.03.2021. године и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 12.03.2021. године до 16.03.2021. године, а која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Гавриловића, Апелациони суд у Београду је исту делимично усвојио и побијаном другостепеном пресудом Кж1 887/22 од 04.10.2022. године је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљеном АА због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одредио је да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а уколико дође до опозива условне осуде окривљеном ће се у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору од 12.03.2021. године до 16.03.2021. године.

Полазећи од објективног услова за изрицање условне осуде прописаног одредбом члана 66. став 2. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019), који је важио у време извршења предметног кривичног дела и време пресуђења, а који услов је везан за висину запрећене казне за извршено кривично дело, то суд, у конкретном случају, окривљеном АА за извршено кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је законом прописана (запрећена) казна затвора у трајању од три до десет година, као кривичну санкцију није могао изрећи условну осуду.

Следствено напред изнетом, Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду као другостепени преиначујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и изричући окривљеном АА за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, као кривичну санкцију условну осуду, прекорачио границе овлашћења које има по закону, поступајући супротно ограничењу за изрицање условне осуде прописаном у одредби члана 66. став 2. КЗ.

Поступајући на напред наведени начин Апелациони суд у Београду је, по налажењу Врховног касационог суда, одлуком о кривичној санкцији (условној осуди) коју је изрекао окривљеном побијаном другостепеном пресудом повредио одредбе члана 66. став 2. КЗ у вези члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези наведених одредаба КЗ у корист окривљеног, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио предметни захтев, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 887/22 од 04.10.2022. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. и члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**